

ē et nō altera. Beata quippe vita ē gau-
diū de veritate. hoc est gaudiū de te qui
es veritas vera vita es deus meus. Tu
dulce lumen. verū bonū et securitas.
suauitas salus anīe mee. Querebā eē
sine offensione iocūdari tibi hoc pos-
sem nō inueni preter te dñe. lxx augu.
Hoc est verū gaudiū vīcī in dño gaude-
re. Ad qđ horat aplūs dicens. Gau-
dere in dño. Letitia vero seculi pur de
Beatus augu. quid est nisi ipunita ne-
quitia. Luxuriari. inebriari. p̄messari
omnibus vacare. vanitatibz intendere.
et p̄ his mil in hac vita sustinere securi-
tas est. Putant em̄ securos se mali in-
delitqs. cū nō corrigūt et ignorant qz
nil infelici? felicitate peccantiū. Unde
p̄m beatū bern. Ridere et gaudere cum
hoc seculo nō est hōis sensati. sed fre-
netici. qz mundū cor nō cū hoc seculo
sed cū deo iocundū est et letū. nā illud
solum verū ē gaudiū qđ nō de creatura
sed de creatore qui omnes res pdidit
p̄cipit et habet. De hoc idē beatus ber-
nar. sic ait Illud reuerenter est gau-
dium et solū qđ nō de creatura sed de
creatore p̄cipit qđ cum conceperis et
possederis nemo tollet a te. cui p̄para-
tū omnis aliunde iocūditas meror est. et
oīs suauitas dolor et omne dulce ama-
rū et omne de coz fedū est. et omne aliqd
qđ delectari possit molestū. lxx bern.
Bonū est ḡ gaudere in dño. qz ipse solus
est qui cor hōis faciare pōt et nō crea-
tura alia teste Hugone q̄ sic ait. Om-
nis iocunditas. omnis suauitas. oīs
opulētia. omnis creatura afficere cor
humanū possunt. faciare nō possunt.
lxx hugo. Et qz sine deo esse nō possunt
mus necesse est vt illi p̄ fidem et dilec-
tionē inheremus. ac in ipso gaudea-
m. vt eū nobiscū sp̄ habere valeam?
Nam pur dicit augu. Magna homi-
nis miseria est cū illo nō esse. sine quo

non potest esse. in quo em̄ est. p̄culdu-
bio sine illo non est. et tamen si ei? nō
meminit eumqz nō intelligit. nec di-
ligit cum illo non est. lxx Augustin?
Filius

Sic etia? affecto. que sunt illa.
que p̄parāt mentē hōis ad diuī-
norum p̄templationē. Et super hoc a-
te pater cupio edoceri.

Capitulū VIII Pater I

AD contempla-

Actionem diuinorū sex sunt p̄pa-
rancia. Primū est exercitatio in opibz
vite active. qz nō potest ad diuī cōtē-
plationē aliquis puenire nisi i bonis
operibus prius se studuerit exercere.
Un̄ d̄r ysidorus. Nō p̄dest facere bo-
num nisi correctū fuerit malus. nec po-
test quisqz ad p̄templationem profice-
re. nisi se studuerit prius in bonis acti-
bus exercere. lxx ysidorus. Et beatus
grego. vi. moralium. Prius mens ab
appetitū glorie tēporalis. atqz ab omī
carnalis p̄cupiscentie delectatiōe ter-
genda est. et tunc ad aciem p̄templaci-
onis erigenda. Qui igitur perfectōis
culmen apprehendere nituntur. cū con-
templationis arcem tenere desiderāt
prius se in campo opis p̄ exercitium
probent vt solcite sciant. si nulla iam
mala proximis irrogant. si irrogata a
proximis equanimiter portant. si obiec-
tis hōis t̄palibz neqz mēs leticia sol-
uit. si subtractis n̄ nimio merore sau-
ciatur et deinde perpendant. si cū ad
seipos introitus redeunt in eo qđ spi-
ritalia rimātur nequaqz secū verū cor-
poraliūz ombrastrahunt. vel forte se
tractas manu discretionis abigunt. si
i circūscriptū lum̄ videre cupiētes cū
etas circūscriptōis sue ymagines dep-
māt et p̄ eo qđ supna p̄tigere appetūt vī

cant quod sunt vir quippe perfectus pri-
 us arte vite opera congregat et postmodum
 carnis sensum contemplatione mortu-
 um huic mundo funditus occultat.
 hec gre. **R** Secundum quod disponit
 ad gratiam contemplationis est solitudo siue
 vita solitaria que apta est ad speculan-
 dum siue contemplandum. **U**n dicit **Isa.** 45.
 ca. **D**ucam eam in solitudinem et loquar
 ad cor eius. **p**rophetia etiam videns non posse
 vacari orationem in turba. id dicit **Elonga**
 ni fugiens et mansi in solitudine. **A**d
 hanc vitam solitariam sequendam. **B**eatus
 Bernardus. **U**nquamque deuotam animam hor-
 tas ita dicens. **O** sancta anima sola esto
 ut soli creatori omnium seruias te ipsam
 quem ex omnibus tibi elegisti publicum
 fuge et ipsos domesticos. secede ab
 amicis. an nescis verecundum te habe-
 re sponsum. qui nequaquam suam tibi indul-
 gere poterit presentibus ceteris.
 hec Bernardus. **O**portet igitur qui desiderat
 vacare deo. ut turbas hominum fugiat. et
 curas seu occupationes terrenas abiciat.
 ut eo liberius possit mente contempla-
 tionem insistere. **A**d quod faciendum mouet
Anselmus cum sic ait. **E**ya nunc hominum
 fugi paululum occupationes tuas ab-
 sconde occupationes tuas. absconde de
 te modicum a cogitationibus tuis. abice
 nunc onerosas curas vaca aliquantulum
 deo tuo et requiesce aliquantulum in eo. fu-
 ge occupationes operancium in homine exteri-
 ore. abice curas rationis. postpone dissen-
 siones voluntatis ut possis aliquantulum
 vacare mente deo. vaca igitur ut videas
 vide intellectum ut concupiscas affectum.
 hec Anselmus. **T**ertium quod promouet
 ad gratiam contemplationis est mentis humi-
 litas. **N**am cordis humilitas libenter a
 spiritu sancto inhabitatur et ideo per presentiam su-
 am mentes hominum que visitat erigit ad di-
 uina contemplanda. **U**n ipse dominus ait. **C**on-
 fiteor tibi domine patet. quod abscondisti hec a

sapientibus et prudentibus et reuelasti ea
 paruulis. **P**er sapientes enim et prudentes
 intelliguntur superbi. per paruulos
 vero humiles. quibus dominus per suam gratiam
 reuelat ea que sunt spiritualia et ad actum con-
 templationis pertinentia. **D**e hoc beatus Bernardus
 sic dicit. **S**ub oculo deus non videtur
 sincero patet. **A**bsconditur enim a sapi-
 entibus et prudentibus. et reuelatur per
 paruulis. **M**agna fratres gratis et subli-
 mis virtus humilitatis que per meritum
 non docetur. digna adipisci quod non va-
 let addisci digna a verbo et dicitur con-
 cipere. quod suis ipsa verbis non potest
 explicare. hec Bernardus. **E**tiam de hoc in li-
 bro **Job** sic dicit. **N**on audebunt cum con-
 templari omnes qui sibi vident esse sapien-
 tes. **Q**uod exponens beatus Gregorius sic ait.
Contemplari dei sapientiam non possunt
 qui sibi sapientes esse vident quod tanto
 ab eius luce elongati sunt. quanto apud
 semetipsos humiles non sunt. quod dicitur in
 eorum mentibus tumor elationis crescit. ac
 in contemplatione claudit. et non se per cete-
 ris lucere estimant. inde se lumine ve-
 ritatis priuant. si ergo veraciter sapien-
 tes esse atque sapientiam contemplari appera-
 mus. stultos non humiliter agnoscamus
 hec gre. **Q**uartum quod reddit
 hominemabilem ad actum contemplationis
 est puritas seu mundicia cordis ut dicitur
Luce. xvi. **B**eati mundo corde quoniam ip-
 si deus videbunt. **O**portet namque ut cor
 mundum habeat. qui in summum bonum
 hoc est in deum mentis intuitum fige-
 re desiderat. **Q**uia sicut dicit beatus
Augustinus. **S**ummum bonum non
 nisi mentibus purgatissimis cernitur
 mentis enim humane inualida acies in tam
 excellenti luce non figuratur. nisi per in-
 stitiam fidei nutrita purgetur a se purge-
 tur. hec Augustinus. **U**n deo dicitur
 fidus. non potest ad contemplan-
 dum deum mens esse libera que desiderat

huius mundi et cupiditatibus inhiat. nec enim alia inspicere poterit oculus. quem pulvis claudit. *lx c ysidor.* **U**bi notandum secundum quod habetur in libro de spiritu et anima. quod oculus anime est mens ab omni labe corporis pura. **B**ertrandus aspectus est ratio. intellectus visio. **T**ria hec anime necessaria sunt. ut sanos oculos habeat cum a mortalium cupiditatibus est purgata atque immota. **A**spicit cum in lumine dei oculos figit et videt cum in illa contemplatione respicit. quanta sunt gaudia quanta leticia. quanta iocunditas. quanta serenitas. **S**erenitas facit illam securam. aspectus rectas visio beatam. **C**um enim ab omni sece fuerit libera maculisque diluta. tunc indigentia quadam et incredibili fiducia pergit in deum id est in ipsa contemplatione veritatis. *lx c in libro de spiritu et anima.* **I**stos oculos interioris hominis sui id est anime. **B**eatus augustinus mundari et illuminari a domino desiderabit. cum in libro soliloquiorum sic diceret. **Q**uis est iste ignis. qui calcificat cor meum. nonne tu es domine. **I**gnis sempardens et non extingueris accende me. **L**ux que spiritus lucet illi in me. **U**t in a ardere ex te ignis sanare quod dulciter ardes. quod secrete lucet quod indefinenter aduris. **U**t his qui non illuminantur ex te. **U**t his qui non ardent ex te. **U**t caligantibus oculis qui te non possunt videre. **U**t avertentibus oculis ut non videant veritatem. **E**t non avertentibus oculis ut non videant veritatem. nequeunt enim oculi tenebris consueverunt sumos veritatis radios intueri nec sciunt de lumine aliquid aut sentiunt. **Q**uorum est in tenebris habitatio. **L**ux beatissima que non nisi a purgatissimis oculis videri potest. **M**unda ergo oculos meos ut sanis te contempler oculis quem non nisi sani intuentur oculi. **A**ufer squamas caliginis antique et radios il

luminacionis tue splendor inaccessibilis super me cadat. ut te videre valeas irreuerberatis obrutibus. et in lumine tuo videam lumen. *lx c Augu.* **Q**uintum quod disponit hominem ad gratiam contemplationis est fervor caritatis. **U**nde dicit beatus Augu. **D**uo multum preparant ad contemplationem scilicet puritas et fervens caritas. **D**ebet namque semetipsam diligenter discutere quantum amat quisque ad contemplationis studium festinat. ac pervenire desiderat semetipsum prius subtiliter interroget quantum amet. **M**achina quippe mentis est vis amoris. que hanc dum amando trahit in alta sustollit. prius ergo discutiat si summa inquirens diligit. si diligens timet. si novit incognita. aut amando preprehendere. aut non preprehensa timere de venerari. in contemplatione enim mentem si amor non excitat torpor sui obscurat. *lx c gregori.* **Q**uanto autem propinquius est amans amato. tanto verius subtilius et perfectius sibi revelatur amatum. **U**nde hugo in libro. vi. angelice Hierarchie de hoc sic dicit. **P**stat quod qui ardentius diligunt profundius perspicunt et subtilius discernunt. **E**t qui evicino magis respiciunt. perculdubio. evidencius cognoscunt. **E**rgo rectissime quanto eterna magis amant. tanto perfectius cognoscunt. *lx c hugo.* **E**t notandum secundum eundem hugonem quod per studium divine dilectionis aperit via cordi non vultus ad contemplandum lumen divinitatis ut illuc quasi de fonte vite aqua spiritualium donorum descendant per radii contemplationis ad irrigandum et splendendum sinum mentis nostre. **H**ec hugo. **S**extum quod valet ad virtutes contemplationis est mentis stabilitas. quia mens distracta per terrenas cupiditates seu occupationes non est habilis ad spiritualium rerum contemplationem. **N**am cum per diversas concupiscen

Liber. III.

cias rapitur. per multas etiā spēsa se
metipā abducta dissipat. De hoc bea.
gre. xxxi. mo. sic ait. Cum mens corpo
re frigescit. intrinsecus amore dāna
bili mollescit. virtus foris. seq̄ seip
sam p̄siderare nō valet. q̄ cogitare se
minime studet. cogitare vero se nō po
test q̄ tota ap̄d semetipā nō ē. Totā
vō ap̄d semetipā esse nō sufficit per
quorū cupiditas rapit̄ prot̄ a seip
sa spēsa dissipat. et sparsa in infimis
iacet que collecta ad sūma p̄surgeret.
si vellet. vñ iustorū mens q̄ p̄ custodia
discipline a cunctorū visibilium fluxu
appetitū cōstringitur collecta apud se
metipā mens intrinsecus integrat̄ q̄
lis deo esse debeat plene se p̄spicit. q̄
nil suū exterius dereliquit. et q̄to ab
exterioribz exterius abstracta p̄pescit̄
tur. tanto aucta in int̄mis inflamma
tur. hęc gre. Oportet ergo ut mens di
stractōe rez mutabiliū se excuriat. et i
fima hęc deserens paulat̄q̄ se in vñ
colligat. ut tandē aliq̄n in diuine cō
templatōis lumine intuitū figere va
leat. De hoc habet̄ sic in libro de sp̄i
tu et anīa. Deus est in sūmo. mundus
est in ymo. ille in eodē statu eternita
tis sue semp̄ p̄sistit. iste cursum muta
bilitatis sue semp̄ instabilis fluit. hu
manus animus quasi i quodā medio
collocatus. p̄ditōis sue excellentia et
huic mutabilitati sue que deorsus est
sup̄eminet. et ad illā que est apud deū
verā imutabilitatē necdū p̄rigit. Si
vero his que deorsus transeunt se per
cupiditatē imersit. stat̄ p̄ infinitas di
stractōes rapit̄. et semetipō qdā mo
do diuisus dissipatur. Si aut̄ ab hac
infinita distractōe que deorsum est se
erexerit et hęc infima deserens. atq̄ pau
lat̄ in vñ colligens. secū esse dedice
rit. tanto amplius in vñ colliget̄. q̄
tomagis cogitatione et desiderio sur

Dist. III. Ca. VIII.

sus eleuabit̄. donec tandē omnino im
mutabilis sit. et ad illā verā et vnicam
que est apud deū imutabilitates pue
riat̄ vbi p̄peruo sine omni mutabilita
tis vicissitudine requiescat. Ab hui
modi ergo mundi distractōibz cor no
strum colligamus et ad interna gau
dia reuocemus et si cor nostrum semp̄
terinere nō possumus saltem ab illiciti
s et vānis cogitationibus restringa
mus ut aliquando in diuine p̄templa
tionis lumine frigerere valeamus. hęc ē
em̄ requies cordis nostri. cū i dei amo
re p̄ desiderium figitur. hęc est vita cor
dis nostri cū deū suū p̄templat̄ et i ip
sa sua contemplatione suauiter reficit̄
tur. et dulce est illi semper ad desiderā
dum amandū et laudandū est semper
suauē. Nihil em̄ ad beatā vitam p̄stāt
tius esse videtur. q̄ velut clausis car
nalibus sensibus extra carnē mundū
q̄ affectū quempiā intra semetipsum
conuerti alienūq̄ affectū a mortalibz
cupiditatibz sibi soli et deo loqui. hęc
in libro de sp̄u et anīa. Rich. etiam de
sanct. victo. sic ait. Quādiū amor ad
multa spargitur et ad yma derivat̄. nū
q̄ ad plenā pacē cor perducitur. nūq̄
ad vere serenitatis tranquillitatē fere
natur. O anima infelix et misera. vsq̄
quo sollicita es. et turbaris erga pluri
ma. porro cū vñ sit necessariū tan
tem aliq̄n fige desiderū ad vñ. di
lige vñ. hęc Rich. P̄ Sunt et
alia qdā q̄ p̄mouēt ad p̄templationē
diuinorū quorū primū est p̄sideratio
creaturarū quas deus p̄didit. Nā cum
anima p̄ oculos cordis respiciens cre
aturarū pulchritudinē et ex tali intuitu
intelligit deū. q̄ illā creauit opa e p̄mira
tur. laudatq̄ eū. qui cūcta plasmanit̄.
Ad hmoi animā vita ingreditur p̄ se
nestras oculoꝝ. hoc attestatur Origen
nes super cantica dicens. Cum anīa

intuens mundi ornamentū et pulchritudine creaturarū. conditorē omnium intelligit deū. et opa eius mirat. laudatque opum creatorē. Ad hanc animā vitā ingreditur per fenestras oculorum hęc **O**rigenes. De hoc etiā beatus bernardus. sup. can. sic ait. Quid hęc tāta formarū varietas. et numerositas specierū in rebus conditis sunt. nisi quidā radiū diuinitatis demōstrantes quidē quod vere est a quo sunt. nō quid sit diffinitio mentes itaque de ipso vides sed nō ipsum vñ hoc genus videnti cōe est ī p̄mpto vt iuxta apostolū. Omnes vtentes ratione inuisibilia dei p̄ ea que facta sūt intellecta possint asp̄icere. hęc **B**ern. Et notandū p̄t **D**ugo de sanc. vict. dicit. q̄ tria sunt inuisibilia dei videlicet. potentia sapientia benignitas. Potentia manifestat reū imensitas. Sapientia decoret. Benignitas vtilitas. imensitas creaturarū p̄stat in multitudine et magnitudine. decor creaturarū est in situ motu specie et qualitate. Utilitas creaturarū constat in grato ap̄modo et necessario. Vñ mundus iste sensibilis quasi quidāz liber est scriptus digito hoc est virtute diuina creatus. et singule creature quasi figure. Vñ duo sunt genera p̄tēplationis vnus quod primū est et incipientius in creatura tum p̄tēplatione. Aliud quod vltimum et p̄fectoꝝ est. in consideratione et p̄tēplatione p̄sistit creatoris. Sp̄s enim reū visibilium quasi vne quedā t̄m̄mōdo sunt. p̄ quas inuisibilis pulchritudo se manifestās ad nos vsq̄ emanat. et tō cū ita sensum nostrū atq̄ affectū naturaliter puocant nō quidē desiderium replēt. s̄ ad inquirendū p̄ditōris sp̄m et eius pulchritudinē p̄cupiscendam irritant. hęc **D**ugo. Sciendū etiā amor d̄t ysidorus in libro de summo bono. q̄ sicut ars laudē torquet in artifi-

cem. ita reū creator p̄ creaturam suā laudatur. et quō fit excellencioꝝ ex ipsa operis conditōe monstratur. ex pulchritudine circūscripte creature pulchritudine suā que circūscribi nequit facit deus intelligi. vt ip̄is vestigijs reuertatur homo ad deū. quibz auersus est vt quod p̄ amorē pulchritudis creature a creatoris forma se abstulit. rursum p̄ creature d̄corē ad creatoris pulchritudinē reuertatur. quibusdam gradibus intelligencie. Per creaturā em̄. p̄greditur homo ad intelligendū deum creatorē id est ab insensibilibus surgēs ad sensibilia ad rōnalia a sensibilibz cōsurgens. a rationalibus surgens ad creatorē. Intelligibilia p̄ se collaudāt deū. Irrōnabilia nō p̄ se et visibilia s̄ per nos dū ea p̄siderantes deū laudamus. Et dicuntur laudare ip̄a quod eandem laudē eoz p̄turit causa. hęc ysidorus. **R** Itē scōm quod p̄mouet ad diuinorū p̄tēplationē est sup̄ius cognitio. Vñ d̄t bea. ber. Quantū in cognitione mei p̄ficio tantus ad cognitionē dei accedo. Sed fm̄ interiorē hōiem tria in mente mea inuenio p̄ que deus recolo asp̄icio et p̄cupisco. Sunt autē tria hęc. memoria intelligentia et volūtas siue amor. p̄ memoriā reminisco p̄ intellectum intueor. p̄ voluntatē amplector. Per memoriā patri similes sumus. p̄ intellectus filio. sp̄i sancto nihil in nobis tā simile est quō volūtas siue amor. hęc **B**er. Si igit̄ ex cōsideratōe creaturarū irrationabiliū ip̄e deū intelligi seu cognosci possit. quō magis hō p̄ sup̄ius cognitōz qui ad ymaginē di creatus est poterit p̄uenire ad cognitionē dei. Ip̄e nāq̄ hō p̄t̄ d̄t glo. in libro de diuinis nominibus nō solus ex consilio sancte trinitatis a conditore p̄ditus est. sed etiam ad ymaginē et similitudinē suā creator oim

Lib. III.

enim creauit, quod nulli alteri ex creaturis donauit, que ymago diligentius interioris hominis nobilitate consideranda est, nam sicut deus vnus sempiternus est, ita anima in suo corpore. Et sic nec crescentibus creaturis deus crescit nec decrescentibus creaturis decrescit, sic anima nec minutis membris minuitur nec aduictis augetur. *hxc glosa.* **S** Unde ymago dei consistit in anima quantum ad proprietates naturales scilicet memoria intelligentiam et uoluntatem. Similitudo autem in gratuitis est. Et ideo similitudo est quedam perfectio ymaginis, quia gratia perficit naturam, quod autem anima fit creatura ad ymaginem et similitudinem sancte trinitatis. **Beatus bernardus** ita dicit. *Beata est illa et sempiterna trinitas pater et filius et spiritus sanctus vnus deus scilicet summa potentia, summa sapientia, summa benignitas creauit quandam trinitatem ad ymaginem et similitudinem suam, animam uicem rationalem, que in eo preterest uestigiū quoddam illius summe trinitatis, quod ex memoria ratione et uoluntate consistit. Sed hxc trinitas creata cecidit per suggestionem delectationem et consensum ab illa summa et pulchra trinitate in quandam prauam et fedam trinitatem scilicet infirmitatem cecitatem et imunditiam memoria enim facta est impotens et infirma, ratio impotens et ceca et tenebrosa, uoluntas impura. *hxc Bern.* **Quisquis** igitur desiderat cordis oculum erigere ad uidentium deum, prius cognoscere discat seipsum, per et quedam alia commemorat **Rich.** de sancto victo, super **Beniamin** adolescentulus sic dicens. *Frustra cordis oculum erigit ad uidentium deum, qui nondum idoneus est, ad uidentium seipsum. Prius discat uideri homo inuisibilia sua quam presumat agnoscere inuisibilia diuina, si uero non potest agnoscere te, qua fronte presu-**

Dist. III. Ca. VII.

mis apprehendere ea que sunt super te. **Pri-** cipale enim speculum ad uidentium deum absque dubio est animus rationalis inueniens seipsum. **Si** inuisibilia dei per ea que facta sunt conspiciuntur ubi queso quam in eius ymagine agnitionis uestigia expressius impressa reperientur. **homo** enim secundum animam ad dei similitudinem factum legimus et credimus idcirco quam diu per fidem et spei ambulamus et adhuc per speculum et in enigmate uidemus ad eius ueritatem dixerim ymaginariam uisionem apertius speculum quam spiritum rationalem inuenire non possumus. **Tergat** ergo speculum mundetque spiritum suum, quisquis scilicet uideat deum suum, hoc itaque speculum non desinit uerus penitens tenere tergere et indefinenter inspicere. **Tenere** ne deorsum corruens terre per amorem inhereat, tergere ne in animum cogitationum puluere sordescat. **Inspicere** ne ad inania studia intentionis sue oculum reflectat. **Exterso** autem hoc speculo ac mundato et diligenter inspecto, incipit ei quedam claritas diuini luminis interlucere et inensus quidam insolite uisionis radius oculis eius apparere. **hxc** lumen oculis eius irradiauerat, quod dicitur. **Signatum** est super nos lumen uultus tui domine dedisti leticiam etc. **Ex** huius igitur luminis uisione quam admittatur in se mirum in modum accendit animus et animatur ad uidentium lumen quod est supra se. **Uis** ergo uideri deum discere cognoscere teipsum, uides igitur quam utilis sit suspensus plena cognitio. **Sed** ad celsitudinem huius agnitionis sine triplici studio non perducimur, scilicet per studium operis, per studium meditationis et per studium orationis per ista paulatim promouemur et quando perducimur ad perfectionem cognitionis, multa enim experimur operando multa inuenimus inuestigando. *multa*

extorquemus orando Innumera siqui-
dem que neq; per experientia operis .
nec per inuestigatoem ronis inuenire
valeamus . per importunitate oronis
edoceri meremur ex reuelatoe diuine
inspiratoem . Sed qm multos vide-
mus studiosos in lectoe . defidiosos in
ope . tepidos in oroe . psumentes tn co-
gnitoeem supspisus posse apprehendere .
Sed qn queso apprehendet qui duces
xpm non hnt . neq; em ducit eos xps
q; ascendere no vult nisi cu trib; disci-
pulis . Jungat igif studio lectois stu-
diu operatoem r orois qui puenire
desiderat ad supspisus cognitoeem r sic
tandem ad dei ptemplatoem Sed sci-
endū q; qui ad huc cogitaoe vel puer-
satoe in ymo sunt huius muneris dig-
natoe indignos se esse ofidunt . Nam
mens que adhuc pvaria spargit desi-
deria . que vanis cogitaoem; huc il-
lucq; distrabit . qn putas hanc gratia
accipere merebit . que nondū pot seip-
sam in vnu colligere . que nondum no-
uit ad seipsa; intrare . qn poterit ad ea
que sup ipsam sunt ptemplatoe ascen-
dere . Studeat ergo euagatoem; men-
tis restringere . assuescat in intimis su-
is immorari . exteriora oia obliuisci .
qui ad celestiu ptemplatoem anhelat .
qui in diuinor; noticiam suspirat . Di-
scat vtz bonum solum amare r ipsum
solum indefinenter cogitare . Et si per-
senseris desideria tua circa exteriores
delectatoes affici r cogitaoes tuas in
eis iugiter occupari . cu magna sollici-
tudine puelle intrare . Quotiens enim
euagatoem; mentis in vnu colligimus
r oes cordis motus in vno eternitatis
desiderio figimus . quid aliud q; de il-
la interna familia synagoga . i . pgre-
gatoem; facimus . Sed cuz illa deside-
rioz; nostror; cogitaoem; frequetia
illius interne dulcedinis degustatoe

allecta ad nutum ratois sponte occur-
tere r in intimis fixa stare didicerit ec-
clesia . i . puocatio digne censerit pore-
rit . Discamus q; sola interiora bona a-
mare . discamus sola illa frequetius co-
gitare r ecciam in nobis deo efficitur
In hac siquidē ecclesia xps libeter im-
morat r mirabiliter delectat . Un ipse
per sapientem dt . Delicie mee est esse
cum filijs hoim . hęc richar . **L. S.**
r hoc attendendū diligenter q; aia de-
uota r ptemplatiua per desiderium sp-
debet se ad supna extendere . diuineq;
visitaoem; hoz; oim tempe expectare
prouit hęc r quedā alia idem Rich . in
iij . lib . ptemplatoem; sic pmemorat
di . Debemus cordis nostri illas sp per
desideriu extendere r diuine reuelato-
em; hozam sub oi hora imo sub oi mo-
mento expectare . vt quacumq; hora di-
uine inspiratoem; aura mentis nostre
nubila deterferit . veriq; solis radios a-
mota ois caliginis nube detexerit . ex-
cussis statim cōtemplatoem; sue alio-
mens se ad alta eleuet r auolet . r fixis
obrutib; in illud eternitatis lumen qd
desup radiat in aquile volatis impetu
oia mūdane volubilitatis nubila tras-
uolat atq; transcēdat . vt cu xps bñ pla-
citi dei aduenerit r aura spirantis gēe
afflauerit ydoneus possit inueniri . qui
ad illud diuinor; secretor; spectaculuz;
bz admitti . debet em aia sancta r veri
sponsi amica ad dilecti sui aduentum
sp cum desiderio inbiare . pata sp r vo-
canti occurrere r pulsanti apire . Des-
bemus inq; sp in hoc sollicita esse r pa-
ta inueniri . ne subito r inopiate adue-
niens minus ornata inueniat . vel diu
exclusus diuine pfolatioem; vllā mo-
lestiaz sustineat . Molestia satis verba
sunt estuantiq; desiderio multū onero-
sa . Vanda remāda . expecta reexpecta
modicū ibi modicū ibi . vba sane sunt
L. j.

anime. pigre a se tepide minus circū-
specte et nimis ingrata. **S**aiā vocē di-
lecti tui audi pulsantis. **A**pi mihi so-
ror mea. amica mea. colūba mea **A**udi
vocantē api pulsanti. cur nō statim ex-
illis occurris apprehendis. et oscula iū-
gis **Q**uid adhuc dicis expecta. **E**cce
iterum vocat **S**urge prope amica mea
formosa mea et veni **Q**uid tu dicis re-
specta adhuc modicū **S**aiā ingrata
S viscera dura usquequo fatigas dile-
ctū tuū. pulsat et non vis apire. vocat et
nō vis exire pulsat semel et iterum et tu eū
expectare et reexpectare iubēs modicū
et modicū protrahis in longū et in hunc
modū fraudas amicū tuū et fatigas di-
lectū tuū. **L**aceo de illis qui foris sunt
quod spūalem dilectiōem necdū scire po-
terūt. qui dñi mādata ex doctorū dictis
audiunt quotidie. nec tñ acquiescunt
quotidie peccātes pñe tpa quotidie si-
bi dari postulantes **E**x q̄b dū quidaz
v̄bavite libenter audiūt. q̄d aliud q̄ p
studīū nisi māda remāda dicūt. **E**t cū
quotidie p̄c̄s p̄c̄tā accumulāt **Q**uid
aliud q̄ expecta reexpecta p̄ desiderīū
clamāt. quotidie spaciū pñe postulan-
tes. et resipiscēdi tps quotidie p̄ponē-
tes quotidie plangentes **C**erte ad fas-
tīandū desiderīū suū totū huius vite
spaciū carnali als corpali m̄te videt
p̄modicū **E**t cū eiusmodi aīa que modo
in novitio. nō in altero multa tpa ex-
pandit. totūq̄ tñ velut momētaneum
reputat **Q**uid q̄so aliud in dīne patie
aure q̄ modicū ibi. modicum ibi reso-
nat. **S**ed de his interim tacētes
quid de nobis obsecro dicturi sumus
qui habitum religionis suscepimus.
qui spūalibz exercitijs mancipari sus-
cepimus. qui diuine dilectiōis assidue q̄s-
dā velut arras accepimus. qui nil ali-
ud iniūcti officij habemus nisi legere.
psallere. orare. meditari speculari et

preemplativa care et videre q̄ suavis ē
dñs **N**ū. quid nō nos pudebit eadē di-
cere. et dilectū nostrū in his v̄b̄is fati-
gare. manda remanda. hinc sepe fit ut
vitā nostrā corrigere disponamus. sp̄-
tñ differimus et dū in futuro p̄ponim⁹
fit ut illud futurū semp fit futurū. v̄mo
fortassis nunq̄ futurū. **S**epe autē aliq̄d
certū futurū determinat. quo corrigat
vita n̄ra. et d̄: iterum dilecto nostro ex-
pecta et cū illud futurū in p̄s̄ vertit ite-
rum in aliud futurū transferet et d̄: reex-
pecta **S**z vere dilecta mea et vere dile-
cti mei amica. ut dictū est supra semp
parata esse debet et p̄mpta. et pulsantē a-
micū absq̄vulla dilatoriis iniuria susci-
pere et vocantē cum omni alacritate oc-
currere. **S**cimus autē q̄ singularis a-
moris p̄fortem non recipit sociū non
admittit. **V**ide q̄ ne tñc primū incipi-
as p̄strepentium turbas eijcere velle.
cū iā ipse cepit ad hostiū pulsare. alio-
quin quid iam eris dictura cuz apud
te tñc tps fuerit eiusmodi turba inue-
ta. **Q**uid inq̄ erit dictura nisi expecta
reexpecta. **E**xpectandū sane itēq̄ re-
expectandū ad efficiendaz turbā extra
neoz ad efficiendā familiā tuoz. **D**ēs
cogitatus tā boni q̄ noxij extranei in-
dicandi sunt. qui mille nostre vitiatū
deserviunt. **Q**m̄vero singularis amor
solitudinē amat solitariū locū querit
totam h̄mōi turbā non solū cogitatio-
num verūeriam affectionū oz eijcere.
ut dilecti nostri amplexibz q̄ro liberi
ustanto iocundius liceat inlaxere. **I**x
richardus.

Filius
Habita informacione de his que
disponunt et preparant ad virtutū
preemplationis. nunc de ipsa vita
preemplativa et quid sit preemplatio pe-
to informari.

Ca. IX. Pater X